

Temat: Wiele twarzy kina postmodernistycznego**Osoba prowadząca: mgr Alicja Górka****Poziom studiów: studia licencjackie****Skrócony opis:**

Zajęcia stanowią mają przekrojowy przegląd historii kina postmodernistycznego. Studenci zapoznają się z mnogością możliwości definiowania tego zjawiska i postarają się stworzyć własne, możliwie komplementarne rozumienie tego terminu. Podczas kolejnych zajęć grupa przyglądać się będzie „typom” postmodernistycznych produkcji, dokonując analizy na zasadzie case study.

Wymagania wstępne:

brak

Efekty kształcenia:

Po ukończonym kursie student/studentka:

Wiedza:

1. ma uporządkowaną wiedzę ogólną obejmującą terminologię, teorie i metodologię z zakresu kulturoznawstwa oraz filmoznawstwa [K1A_W04];
2. ma podstawową wiedzę o powiązaniach kulturoznawstwa oraz filmoznawstwa z dyscyplinami koniecznymi do poszerzania wiedzy (filozofia, historia, socjologia i inne) [K1A_W07];
3. ma podstawową wiedzę o głównych kierunkach rozwoju i najważniejszych nowych osiągnięciach kinematografii [K1A_W08];
4. zna i rozumie podstawowe metody analizy i interpretacji różnych dzieł postmodernistycznych właściwe dla wybranych tradycji, teorii i szkół badawczych [K1A_W09];

Umiejętności:

1. wyszukuje, analizuje, ocenia, selekcjonuje i użytkuje informacje naukowe z wykorzystaniem różnych źródeł i sposobów [K2A_U01];
2. formułuje i analizuje problemy badawcze na poziomie podstawowym, a do ich rozwiązania dobiera odpowiednie metody i narzędzia, przygotowuje i prezentuje wyniki badań w zakresie filmoznawstwa [K2A_U02];
3. rozpoznaje, krytycznie analizuje i interpretuje różne teksty kultury z zastosowaniem współczesnych metod oraz tradycji badawczej w celu określenia ich znaczeń, oddziaływania społecznego w przeszłości i dzisiaj oraz ich miejsca i funkcji w procesie historyczno-kulturowym [K2A_U05, K1A_U06, K1A_U07];
4. bierze udział w dyskusjach o różnych przejawach postmodernizmu w kinie, wykorzystując przyswojoną wiedzę w odpowiednich kontekstach [K1A_U07, K1A_U08, K1A_U14, K2A_U06];

Kompetencje:

1. jest świadom poziomu swojej wiedzy, umiejętności i kompetencji, rozumie potrzebę ciągłego kształcenia się i rozwoju, potrafi współdziałać i pracować w grupie, przyjmując w niej różne role, potrafi określić priorytety pomocne w realizacji określonego przez siebie lub innych zadania [K1A_K01, K2A_K01, K1A_K06, K2A_K06, K1A_K07, K2A_K07];
2. jest otwarty na nowe idee i gotów do zmiany opinii w świetle dostępnych danych i argumentów [K1A_K02, K2A_K03];
3. odznacza się tolerancją i postępuje zgodnie z zasadami demokratycznego współżycia społecznego [K1A_K05];
4. jest aktywnym uczestnikiem życia kulturalnego, w ramach działania w organizacjach i instytucjach upowszechniających kulturę wykorzystuje różne formy komunikatów i różne media w celu porozumiewania się z osobami będącymi lub niebędącymi specjalistami w dziedzinie kulturoznawstwa i jego wybranych dyscyplin [K1A_K09, K2A_K08, K2A_K10]

Treści kształcenia:

1. Zajęcia organizacyjne. Zapoznanie z wymaganiami oraz formą zaliczenia. Wykład na temat modernizmu i postmodernizmu ze szczególnym uwzględnieniem historii filmu.
- 2-4. Różnorodne definicje postmodernizmu w kontekście kinematografii (A. Zalewski, N. Carroll, J. Hoberman, L. Hutcheon, F. Jameson i inni)
5. Narodziny postmodernizmu filmowego. Luis Buñuel – case study, omówienie wybranego filmu reżysera.
6. Postmodernizm „wysoki”. Peter Greenaway – case study, omówienie wybranego filmu reżysera.
7. Postmodernizm „wysoki”. David Lynch – case study, omówienie wybranego filmu reżysera.

8. Postmodernizm „popularny”. ZAZ – case study, omówienie wybranego filmu reżyserów.
9. Postmodernizm „popularny”. George Lucas – case study, omówienie wybranego filmu reżysera.
10. Postmodernizm „popularny”. Dekonstrukcja bajek. Case study.
11. Postmodernizm „właściwy”. Quentin Tarantino – case study, omówienie wybranego filmu reżysera.
12. Postmodernizm „właściwy”. Joel i Ethan Coen – case study, omówienie wybranego filmu reżysera.
13. Postmodernistyczna ontologia świata przedstawionego – Truman show i eXistenZ
14. Filmowy postmodernizm w Polsce. Juliusz Machulski – case study, omówienie wybranego filmu reżysera.
15. Podsumowanie zajęć. Omówienie prac zaliczeniowych.

Sposoby i kryteria oceniania:

1. obecność na zajęciach (2 dopuszczalne nieobecności w semestrze);
2. aktywny udział w zajęciach (przygotowanie do zajęć, merytoryczny udział w dyskusjach);
3. skonstruowanie analitycznego eseju dotyczącego jednego z filmów postmodernistycznych (wybór z listy tytułów przygotowanej przez prowadzącą zajęcia);

Metody kształcenia:

1. Dyskusja panelowa.
2. Studium przypadku z elementami wykładu problemowego.
3. Wykład konwersatoryjny.
4. Metoda seminaryjna z wykorzystaniem materiałów multimedialnych lub tekstów analitycznych.

Literatura:

1. A. Lewicki, Pulp Fiction – Postmodernistyczny majstersztyk, [w:] „Studia Filmoznawcze” 2000, nr 21
2. A. Lewicki, Sztuczne światy. Postmodernizm w filmie fabularnym, Wrocław 2007
3. A. Zalewski, Strategiczna dezorientacja. Perypetie rozumu w fabularnym filmie postmodernistycznym, Warszawa 1998
4. B. Kosecka, A. Piotrowska, W. Kocałowski: Panorama kina najnowszego, 1980-1995, Kraków 1997
5. M. Przyłipiak, J. Szyłak, Kino najnowsze, Kraków 1999
6. T. Miczka, Postmodernistyczne gry w kino. Gry w kino i gry o kino, [w:] „Studia filmoznawcze” XVII, Wrocław 1996
7. T. Miczka, Wielkie żarcie i postmodernizm: o grach intertekstualnych w kinie współczesnym, Katowice 1992